

Concept beleidsplan 2014-2018, te bespreken op de Classicale Vergadering van 29 oktober 2014

Classis Enschede van de Protestantse Kerk in Nederland

Vooraf

*De classicale vergadering heeft o.m. tot taak het bevorderen van de saamhorigheid van de gemeenten in haar ressort. Dat houdt o.a. in het ontwikkelen van een onderling besef van verantwoordelijkheid voor elkaar. Dit kan gestalte krijgen in het kerkelijk gesprek, maar krijgt zeker gestalte in de wijze waarop gemeenten met elkaar samenwerken. De belangrijkste taak van de classis ligt in de *koinonia* (gemeenschap).*

In Ord. 4-15-1 somt de kerkorde van de Protestantse Kerk in Nederland een aantal taken op die aan de classicale vergadering worden toevertrouwd. Als eerste staat beschreven: *het leiding geven aan het leven en werken van de classis op haar verschillende arbeidsvelden en het ter hand nemen van al wat het kerkelijk leven in de classis kan bevorderen*

Hieruit komen als belangrijkste elementen naar voren:

- de classicale vergadering draagt bij tot de onderlinge verbondenheid van de gemeenten
- de classicale vergadering stimuleert de samenwerking van gemeenten.

Op grond van het bovenstaande ziet de classicale vergadering, als de verzameling van gemeenten met een divers karakter en komend uit verschillende tradities, het als haar opdracht om gestalte te geven aan de verantwoordelijkheid voor elkaar om zo als gemeenten samen te mogen groeien in het gemeenschappelijke geloof dat de Geest van Christus ons inspireert om Gods koninkrijk in de wereld te verkondigen en gestalte te geven.

Als belangrijkste middel ziet de classicale vergadering hierbij de onderlinge *ontmoeting* van gemeenten; zowel in het kader van de vergaderingen van de afgevaardigden naar de classicale vergadering als in de onderlinge ontmoeting van ambtsdragers en kaderleden uit de gemeenten behorende bij de classis. Deze ontmoeting beoogt elkaar onderling te stimuleren en te bemoedigen waardoor de saamhorigheid van de gemeenten een positieve impuls krijgt.

Achtergrond/ontwikkelingen

Een belangrijk gegeven is dat de komende jaren in vrijwel elke tot de kerk behorende gemeente een afname valt te verwachten in het ledental, terwijl ook verwacht mag worden dat de ter beschikking staande middelen zullen afnemen. Dat heeft zijn weerslag op de samenstelling van de kerkenraden en als gevolg daarvan op de bestuurbaarheid van de kerk in het algemeen. Daarbij valt te verwachten dat het aantal predikanten af zal nemen.

De kerkorde van de Protestantse Kerk in Nederland draagt een groot aantal taken en verantwoordelijkheden op aan de classicale vergadering, met name aan het Breed Moderamen daarvan.

Ontmoetingspunt

In de classis is een aantal gemeenten samengebracht. Deze gemeenten maken allemaal deel uit van de Protestantse kerk in Nederland. In de classicale vergadering treffen de gemeenten elkaar en ontwikkelen samen een basis waarop zij gestalte kunnen geven aan de verantwoordelijkheid die ze als gemeenten van Christus voor elkaar hebben. Als belangrijkste middel om te bouwen aan die basis moet gezien worden: de *onderlinge ontmoeting*. Die wordt beschouwd als het startpunt van interactie tussen gemeenten en daarin wordt gewerkt aan de saamhorigheid van de gemeenten. Die onderlinge ontmoeting is een belangrijk element in de bijeenkomsten van de afgevaardigden naar de classicale vergadering. Daarnaast kan de onderlinge ontmoeting worden georganiseerd in themabijeenkomsten e.d. voor gemeenten, waarin ambtsdragers en kaderleden, zoals leiding kindernevendienst en jeugdkerk, (niet per se afgevaardigden naar de classicale vergadering) elkaar tegen komen en ontdekken waarin zij elkaar kunnen ondersteunen en versterken.

Doel

De uitdaging die hieruit voor de classicale vergadering voortvloeit is om niet alleen het leven en (samen)werken in en van de gemeenten in de classis te bevorderen, maar ook om in overleg met de betreffende ambtsdragers en gemeenteleden vast te stellen waar doelgerichte samenwerking tot een beter functioneren van de gemeenten zou kunnen leiden. Het breed moderamen van de classis *coördineert* vervolgens de werkzaamheden, die gezamenlijk verricht zullen worden. *Op die manier* wordt - geïnspireerd door het gemeenschappelijke geloof dat de Geest van Christus de gemeenten in al hun diversiteit en verschil in traditie bijeen brengt en met elkaar verbindt - aan de opdracht om verantwoordelijkheid te dragen voor elkaar gestalte gegeven. De gemeenten leven dus niet (meer) langs elkaar heen, maar weten zich verbonden met elkaar, werken samen en ervaren dat als een verrijking. *Zodoende* wordt de classicale vergadering dus niet beleefd als een niet relevant verband, maar als een node te missen *inspiratiebron* en krachtige *katalysator* bij de samenwerking van de bij de classis behorende gemeenten.

Samen

Vanuit de realiteit dat - in het algemeen gesproken - per gemeente het kader afneemt, zoekt de classicale vergadering naar wegen om de beschikbare mensen en middelen te bundelen en zo adequaat mogelijk in te zetten. Daartoe zal *samenwerking* van gemeenten in de breedst mogelijk zin worden bevorderd, vanuit het besef dat de roeping van de gemeenten bestaat uit de verkondiging van de blijde boodschap in de wereld. Samenwerking in solidariteit draagt zodoende bij aan het gestalte en gehoor geven aan de opdracht om tot een krachtige presentie en presentatie van de kerk in de wereld te komen.

De classicale vergadering streeft ernaar om het professionele gemeentewerk zoveel mogelijk in handen te geven van academisch gevormde predikanten voor gewone werkzaamheden en van daartoe opgeleide kerkelijk werkers. Dit betekent dat voor een gemeente, die niet (langer) een fulltime predikant kan beroepen en waarbij samenwerking met (een) andere gemeente(n) een oplossing zou kunnen bieden, zowel predikanten als kerkelijk werkers een rol kunnen spelen.

Werkgemeenschappen

In de ordinanties 4-12 en 4-18 van de kerkorde wordt de gang van zaken geregeld wanneer aan een gemeente een consulent moet worden toegewezen.

De classicale vergadering hecht er aan, dat ook kerkelijk werkers, die in de classis werkzaam zijn, deel nemen aan de werkzaamheden van de werkgemeenschap van predikanten, waaronder de gemeente waar de kerkelijk werker actief is, ressorteert. Ook de predikanten met bijzondere opdracht maken nadrukkelijk deel uit van deze gemeenschap.

Verder delegeert het breed moderamen de verantwoordelijkheid en de aandacht voor het (persoonlijke) wel en wee van predikanten en kerkelijk werkers aan de werkgemeenschappen in de classis.

Van de werkgemeenschappen mag verwacht worden, dat zij studie en bezinning die in hun kringen plaatsvinden vruchtbaar maken voor de classicale vergadering en voor de gemeenten die tot de classis behoren.

Classicale Commissies

Als orgaan van bijstand kent de classis de commissie Z.W.O. De commissie draagt bij tot de saamhorigheid van de gemeenten, omdat ze uit naam van de gemeenten behorende bij de classis gestalte geeft aan de verantwoordelijkheid die de gemeenten hebben voor elkaar en voor de wereld. Eveneens kent de classis de begeleidingscommissie **SPE (Studenten Pastoraat Enschede)** en de commissie **Kerk en Israël**.

Doelstellingen op lange termijn

1. De gemeenten leven niet langer langs elkaar heen. Ze weten zich verbonden met elkaar en ervaren dit als een verrijking.
2. De classicale vergadering is niet langer een *niet relevant verband*, maar een node te missen *inspiratiebron* en krachtige *katalysator*. De gemeenten in hun veelkleurigheid en verscheidenheid zijn in gesprek over geloof, belijden en leven. Deze gesprekken zetten zich voort in de gemeenten.
3. Ook buiten de classicale vergadering om weten gemeenten elkaar te vinden. Zij durven een beroep op elkaar te doen, wisselen ideeën uit en slaan waar nodig de handen ineen en werken samen.

Besproken in de moderamenvergadering van de Classis op 27 augustus 2014